

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 24.

Tolvte Sessjon.

9de Møde.

Tredagen den 12te October Kl. 1.

(Fortsat).

H. Sage (forts.): Jeg beklager meget, at der af § 12 er udgaaet de bethdningsfulde Ord: „beregne paa den ovenfor bestemte Maade“, det vil sige den Maade, der er bestemt i § 8, hvor de forskjellige Arter af Indtægter ere angivne. Det, som jeg troer vi maae gaae løs paa, er at faae Skønnet indskrænket til det mindst Mulige, for at faae det Billkaarlige fjernet saa meget som muligt, og hvorledes skeer det? Derved, at vi gaae til Indtægtskilden, derved, at vi angive hver Indtægt, der overhovedet kan angives, og kun overlade Skønnet at bestemme Resten. Jeg skal søge at oplyse, hvad jeg mener, ved et Exempel. Jeg vil tage en Kjøbmand, der eier Fordegods, en Gaard i Kjøbstaden, Skibe og Obligationer; alt dette tage vi og ansætte til Skat; hans Fordegods til saa og saa meget, hans Gaard til saa og saa meget, hans Skibe til saa og saa meget og hans Obligationer ligeledes; alt dette bestattes efter de i Loven givne Regler; men der er endnu Noget tilbage at beskaffe; han har en Vædrift, hvoraf han har en aarlig Indtægt, og med Hensyn hertil indtræder Skønnet. Alt det Andet er givet, er optegnet og er Gjenstand for Indsigelse, Skønnet staaer tilbage og er ogsaa Gjenstand for Indsigelse, men meget vanskeliggere at ramme ved Indsigelser. Naar man ikke vil gaae den Vej, som er bleven bestridt af Magistrat og

Borgerrepræsentanter, da troer jeg ikke vi vilde faae en forstandig Ordning af denne Skat. Der er sagt fra Magistratens Side, at det vilde være et overordentlig besværligt Arbejde; men hvad vil dette sige? (Tscherning: Ja, den første Gang). Ja, det er meget rigtigt, som den ærede Rigsdagsmand bemærker, at den første Gang vil det være et besværligt Arbejde, men det er ogsaa kun denne ene Gang. Jeg siger, dersom Ligningscommissionen opfylder sin Pligt, saa maa den dog gjøre dette Arbejde; det er umuligt andet, den kan slet ikke undrage sig derfor. Hvorledes vil Ligningscommissionen opfylde Bestemmelsen i § 8, uden at enhver Skatteyder faaer sin Konto eller sin Plads i Protokollerne, hvor der anføres: det og det har han — det og det beskaffe vi altsaa! Det er den givne Grundvold, og derved efter kan man benytte et Skøn. Vil man ikke indrette saadanne Protokoller og vedblivende lade dem være Veiledning fra Aar til Aar, saa ere Reglerne i § 8 uden sand Betydning. Jeg maa paa det Stærkeste holde paa, at man gjenoptager Ordene i § 12, og jeg skulde endog ønske, at man gav særegne Regler for; hvorledes disse Protokoller skulde være indrettede for at være fyldestgjørende. Naar disse Forandringer bleve vedtagne i Loven, vilde den, som jeg allerede har tilladt mig at antyde, vel ikke ganske i alle dens Punkter kunne gennemføres for hele Landet, men jeg troer dog, at vi da vilde have gjort et overmaade stort Skridt til en Forbedring af vort Skattesystem, saa at det, naar der er Hulle at fylde, i Fremtiden maatte kunne lyffes at gennemføre en lignende Skat ogsaa i andre Communer og som Statskat.